

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **B., s. r. o., IČO X**
sídlem V. 724, X K. n. V.
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Poledníkem
sídlem Příkop 4, 604 12 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí České republiky**
sídlem Letenská 15, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2020, č. j. X, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2020, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Petra Poledníka.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 21. 4. 2020 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava (dále jen „správce daně“) ze dne 31. 10. 2012, č. j. X. Uvedeným platebním výměrem správce daně stanovil žalobkyni povinnost odvodu peněžních prostředků za porušení rozpočtové kázně ve výši 300 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nesprávné v celém jeho rozsahu a v žalobě namítá, že žalovaný, stejně jako správce daně, vycházel z podkladů a dokumentů, aniž by náležitě doplnil skutkový stav. Konkrétně k podkladům namítá, že žalovaný použil k důkazům revizní zprávy elektroinstalace, které se netýkaly dotace. K tomu žalobkyně uvádí, že bylo třeba do objektu zajistit přívod elektřiny z důvodu bezpečnosti a zajištění alespoň základního osvětlení. Stalo se tak však v době, kdy žalobkyně ani neuvažovala o případné dotaci. Pokud žalovaný použil revizní zprávy vztahující se k těmto pracím, které se netýkají dotace, jedná se o nezákonně použitý důkazní prostředek.
3. Žalovaný dle žalobkyně nedostatečně zjistil skutkový stav týkající se objektu sodovkárna. Žalobkyni není zřejmé, z čeho čerpal informace projektant, který v projektové dokumentaci pro stavební povolení z března 2007 uvedl, že u objektu sodovkárny zůstanou některé skladby stropů a střech stávající. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že na střeše objektu se nalézají krytina hliníková, když lepenka a dřevěné bednění byly vyměněny. V roce 2005 byl objekt sodovkárny ve velmi špatném stavu, ve střeše byla díra, po celé délce budovy byly vyřezané vazníky (ty, které zůstaly nevyřezány, byly ve velmi špatném stavu a byla nutná jejich výměna) a jako střešní krytina byl šedý azbest, který žalobkyně vyměnila za hliníkovou krytinu.
4. V souvislosti s projektovou dokumentací pro stavební povolení ze srpna 2008, která je uváděna v napadeném rozhodnutí a ve které má být uvedeno, že u bývalých objektů sodovkárna, pekárna a vrátnice došlo jejich rekonstrukcí a stavebními úpravami ke změně užívání na objekty pro ubytování, relaxaci a rekreaci, žalobkyně namítá, že žádost o dotaci podala v dubnu 2008 a k jejímu vyhodnocení došlo v červnu 2008. Kdyby v této době byly zřejmé nějaké nejasnosti, byla by žádost vyřazena z dalšího hodnocení, případně by byla žalobkyně vyzvána k upřesnění a doplnění skutečností. To se však nestalo.
5. Nedostatečně zjištěný skutkový stav žalobkyně spatřuje také ve spojení s použitým expertním posudkem k projektu Ing. J. G. ze dne 14. 6. 2008. V expertním posudku se s odkazem na fotografie dostupné na webových stránkách žalobkyně uvádí, že se jedná již o kompletně zrekonstruovaný areál, přičemž ale byla doporučena kontrola na místě, která však nikdy nebyla provedena. Posudek nad to dle žalobkyně nemůže vycházet z informací a fotografií uvedených na internetu, ale pouze z provedeného místního šetření. Fotografie jsou navíc ve správním spise vytištěny černobíle a není z nich jasné, která budova je která (nejsou označeny). Žalobkyni navíc není zřejmé, kdo je Ing. J. G., když ze správního spisu tato informace nevyplývá.
6. Žalobkyně se nemohla seznámit se všemi podklady pro vydání platebního výměru, když požadovala po Obecním úřadu, stavebním úřadu ve Všechovicích potřebné dokumenty k možnosti vyjádřit se k podkladům a dokumentům uvedenými pod body 2. – 5., přičemž tyto dokumenty neobdržela, neboť jí bylo stavebním úřadem sděleno, že veškeré podklady byly předány kontrolnímu orgánu. Žalobkyni tak nebylo zajištěno právo vyjádřit se ke všem podkladům a spisovým materiálům. Bez vyjádření žalobkyně nemohl být náležitě zjištěn potřebný skutkový stav věci. Žalobkyně namítá, že součástí spisu není projektová dokumentace ze srpna 2008, ačkoli žalovaný ji v napadeném rozhodnutí uvádí.
7. Žalobkyně namítá, že žalovaný se nedostatečně a nepřesvědčivě vypořádal s některými námitkami žalobkyně a nikterak nezkoumal, zda bylo dosaženo smyslu a účelu dotace.

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 26. 6. 2020 navrhl zamítnutí žaloby a k jednotlivým žalobním bodům uvedl následující. Ve vztahu k revizním zprávám elektroinstalace žalovaný uvedl, že není podstatné, v jakém rozsahu byly provedeny práce na rekonstrukci objektu, nýbrž to, že práce byly zahájeny přede dnem rozhodnutí Výboru regionální rady o poskytnutí dotace (dále jen „výbor poskytovatele dotace“). Z tohoto důvodu se nejednalo o počáteční investici, která byla nutnou podmínkou pro přidělení dotace.
9. Námitku žalobkyně, že střecha byla vyměněna pouze u objektu sodovkárna, považuje žalovaný za vyvrácenou údaji uvedenými v projektu stavby z března 2007 (který vycházel ze zaměření skutečného stavu v únoru 2007), projektu stavby ze srpna 2008 a leteckými snímky areálu z let 2004 – 2006. Všechny objekty, které měly být rekonstruovány z dotace, mají červenou taškovou krytinu s výjimkou sodovkárny, která má střechu šedivou, plechovou. Argumentace žalobkyně o špatném stavu objektu a nutných opravách navíc pouze dokládá to, že žalobkyně nepoužila dotaci na prvotní investici při rekonstrukci.
10. Námitku neexistence nejasností v roce 2008 považuje žalovaný za relevantní. Poskytovatel dotace může zjistit nesrovnalosti při realizaci projektu i po poskytnutí dotace, navíc pochybnosti poskytovatele dotace nejsou rozhodující pro posouzení, kdy byla zahájena fyzická rekonstrukce objektů. Zodpovědnost za správnost a pravdivost podkladů je vždy na žadateli o dotaci.
11. Žalovaný uvádí, že ve svém posledním rozhodnutí (tj. napadeném rozhodnutí) již své závěry neopírá o expertní posudek Ing. J. G., pochybení žalobkyně je dokládáno jinými důkazy. K námitce týkající se zkoumání smyslu a účelu dotace žalovaný uvedl, že žalobkyně nepoužila dotaci na prvotní investici v rozporu s čl. 5 odst. 1 Nařízení komise (ES) č. 1628/2006 ze dne 24. 10. 2006 a Metodický pokyn Veřejná podpora, verze 3.0 pro výzvu č. 03/2008 z 28. 2. 2008 a Metodického pokynu Způsobitelné výdaje, verze 3.0 pro výzvu č. 03/2008 ze stejného dne. Žalobkyně tímto porušila povinnost stanovenou čl. 17 odst. 2 smlouvy o poskytnutí dotace.
12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání, ačkoli s takovým průběhem účastníci vyjádřili nesouhlas, ale pro tento postup zde byly splněny podmínky stanovené v § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s.
13. Soud ze spisu zjistil, že žalobkyně v rámci vyhlášené výzvy k předkládání projektových žádostí ze dne 28. 2. 2008 zažádala dne 12. 4. 2008 o poskytnutí dotace na projekt „Rekonstrukce areálu Přílevského mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury“. Z finální verze žádosti soud zjistil, že realizací projektu dojde k rekonstrukci areálu bývalého mlýna, kde dojde ke zvýšení ubytovací kapacity vytvořením 28 lůžek s 5 přistýlkami a dále bude vytvořen hudební salonek, dojde k vybudování wellness centra zřízením sauny a fitness, vybudování provozní kanceláře s příslušenstvím. V popisu projektu je uvedeno, že od roku 2002 bylo započato postupně s rekonstrukcí objektu. V roce 2007 byl zahájen provoz restaurace a bylo vytvořeno 6 lůžek. Tato kapacita je však s ohledem na poptávku nedostačující. Záměrem projektu je rekonstrukce budovy bývalé sodovkárny na rodinný apartmán, kde vzniknou 2 pokoje (6

lůžek s jednou přistýlkou), obývací pokoj, kuchyně a příslušenství a terasa. V budově současné restaurace vznikne v prvním poschodí provozní kancelář s příslušenstvím, 4 třílůžkové pokoje s přistýlkami (12 lůžek + 4 přistýlky). V severovýchodní části poschodí bude vytvořeno 5 dvoulůžkových pokojů (10 lůžek), z toho 1 pokoj bude řešen bezbariérově. Nad prostory restaurace bude vytvořen hudební salonek. V místě současné garáže vznikne wellness centrum skládající se ze sauny a fitness.

14. Přílohou žádosti byla Studie proveditelnosti zpracovaná v březnu 2008. Z kapitoly 5 technické a technologické řešení projektu plyne, že předmětem dotačního řízení jsou objekty penzionu/bývalá pekárna (par. č. 153/2), mlýna (par. č. 153/1), sodovkárny (par. č. 285) a vrátnice (par. č. 284). K jednotlivým objektům je uvedeno, že v přízemí penzionu se nachází provozní zařízení restaurace s kuchyní, recepcí a salonkem. Toto zařízení je v provozu od roku 2007. Předmětem stavebních úprav je zejména 1. patro a podkroví, kde má vzniknout zázemí hostů s hygienickým zázemím a taneční salonek pro kapacitu cca 25-30 osob. Objekt mlýna je zastřešen sedlovou střechou, přístavba pultovou. Pultová střecha nad přístavbou bude nahrazena terasou přístupnou z objektu mlýna. V přízemí objektu žadatel vybuduje ve větší části taneční a zábavné zařízení ve stylu country, v menší muzeum mlynářství. V 1. a 2. patře bude zřízeno cca 12 pokojů s hygienickým zázemím. V objektu sodovkárna vznikne 12 lůžek rodinného typu a odpočinkový prostor. V objektu vrátnice bude vytvořeno samostatné ubytování se sociálním zázemím, obývacím pokojem a samostatnou kuchyní. Stavební úpravy budou provedeny ve stejném rozsahu u všech objektů a spočívají v provedení nových dělicích příček, rozvodů veškerých nových instalací, pokládky nových vrstev podlah, obkladů stěn a stropů interiéru, včetně vložených izolací proti vodě a tepelným ztrátám. Budou osazeny nové výplně oken, vnitřních a venkovních dveří. Po dokončení bude provedena nová fasáda.
15. Dne 12. 6. 2009 uzavřela žalobkyně s Regionální radou regionu soudržnosti Střední Morava smlouvu o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava, č. ÚRR D-2009/0089/OKP. Předmětem smlouvy bylo poskytnutí dotace na úhradu způsobilých výdajů vzniklých při realizaci projektu s názvem „Rekonstrukce areálu Přílevského Mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury“. V čl. 17 odst. 2 smlouvy se uvádí, že výdaje projektu mohou být způsobilými v případě, že projekt zakládá veřejnou podporu ode dne rozhodnutí výboru poskytovatele dotace.
16. Při kontrole projektu pověřeným auditním subjektem, která proběhla na místě od 20. 2. 2012 do 26. 6. 2012, byla konstatována pochybení uvedená ve zprávě o auditu ze dne 26. 6. 2012. Na základě výsledku auditu byla provedena veřejnosprávní kontrola, kdy v protokole ze dne 13. 8. 2012 se uvádí, že bylo shledáno pochybení spočívající v zahájení prací před datem rozhodnutí Výboru Regionální rady soudržnosti Střední Morava o poskytnutí dotace ze dne 25. 6. 2008.
17. Na základě provedené kontroly byl správcem daně vydán platební výměr č. j. X ze dne 31. 10. 2012 o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 300 000 Kč.
18. Proti platebnímu výměru podala žalobkyně dne 13. 12. 2012 odvolání, ve kterém uplatňovala obdobné námitky jako v nyní projednávané žalobě a současně uvedla, že na předmětných objektech byly provedeny pouze ty práce, které lze označit jako práce

bezpečnostního charakteru tak, aby se předcházelo škodám a příp. nedošlo k újmě na zdraví osob.

19. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 4. 2013, č. j. X, které bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2014, č. j. 22 Af 60/2013-31.
20. Žalovaný rozhodl nově o odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 26. 7. 2016, č. j. X, kdy i toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě-pobočky v Olomouci ze dne 1. 11. 2017, č. j. 65 Af 113/2016-47.
21. V napadeném rozhodnutí žalovaný zamítl odvolání žalobkyně, když v odůvodnění uvedl, že má za prokázané, že žalobkyně zahájila rekonstrukci objektů areálu Příleského mlýna, které měly být dle žádosti o poskytnutí dotace a dle studie proveditelnosti rekonstruovány z dotace, ještě před podáním žádosti o poskytnutí dotaci (13. 4. 2008), přede dnem rozhodnutí výboru poskytovatele dotace (25. 6. 2008), přede dnem zahájení fyzické realizace projektu dle přílohy smlouvy o poskytnutí dotace (1. 9. 2009) a také přede dnem zahájení prací dle stavebního deníku (4. 1. 2010). Žalobkyně tak nepoužila dotaci na prvotní investici, jak stanoví čl. 5 odst. 1 Nařízení komise (ES) č. 1628/2006 ze dne 24. 10. 2006, jakož i Metodický pokyn Veřejná podpora, verze 3.0 ze dne 28. 2. 2008. Žalobkyně tímto porušila povinnost stanovenou v čl. 17 odst. 2 smlouvy o poskytnutí dotace.
22. Ve spise se dále nacházejí tyto listiny, které měl žalovaný za podklad napadeného rozhodnutí.
23. Podle projektu stavby z března 2007, který řeší mimo jiné stavební úpravy v objektech bývalé sodovkárny a vrátnice a dodatečné povolení vestavby sauny se zázemím v 1. PP objektu bývalé pekárny, se v objektu bývalé pekárny v 1. NP nachází nově rekonstruovaná restaurace se salonkem a nadstandardně vybavenou kuchyní. V prvním podlaží této stavby se nachází vestavěná sauna se zázemím. Objekt bývalé sodovkárny bude stavebními úpravami přebudován na dva apartmány pro ubytování se zázemím skladů cyklo a společenské místnosti. Objekt vrátnice je dvoupodlažní s podkrovím a bude stavebními úpravami přebudován na turistické ubytování. Zastřešený je polovalbovou střechou z tesařsky vázaného dřevěného krovu s krytinou z betonových tašek.
24. V posudku k projektu ze dne 14. 6. 2008 je uvedeno, že není jasné, co se stane se stávající saunou, která podle webových stránek žadatele již existuje. Z veřejně dostupných fotografií na webu žadatele také není zřejmé, v jakém stádiu rekonstrukce se jednotlivé objekty nachází. V projektu se uvádí, že bude mimo jiné realizováno i zateplení a nové fasády objektu mlýna a sodovkárny a že tyto objekty jsou ve špatném stavu. Z webových stránek penzionu má zpracovatel posudku však dojem, že se jedná již o kompletně zrekonstruovaný areál. Toto je nutné prověřit kontrolou na místě. Posudek je podepsán Ing. J. G. bez uvedení dalších údajů, zejména její funkce (pozice).
25. Ve spise je založena také příloha č. 1 územní rozhodnutí a povinná grafická příloha, která obsahuje černobílé fotografie objektu, které ovšem nejsou datovány. Z ničeho zároveň nevyplývá, o přílohu jakého dokumentu se jedná.
26. Z projektové dokumentace pro stavební povolení ze srpna 2008, jehož předmětem jsou stavební úpravy 2. NP v objektu penzionu, vyplývá, že v předchozí etapě byla rekonstrukcí a stavebními úpravami provedena změna užívání bývalých objektů areálu - sodovkárna, penzion (suterén a 1. NP), vrátnice a stodola na objekty pro ubytování,

relaxaci a rekreaci turistů a návštěvníků areálu. V penzionu již byla v suterénu vybudována sauna se zázemím a v přízemí (1. NP) se nachází provozní zařízení restaurace se salonkem, kuchyní a sociální zařízení pro personál a hosty. Provedením stavebních úprav v 2. NP bude docíleno změny užívání na ubytovací a společenské prostory a provozní kancelář s příslušenstvím.

27. Ze sdělení stavebního úřadu Všechnovice k ohlášení stavebních úprav ze dne 8. 2. 2002. vyplývá, že stavební úřad nemá námitek proti provedení stavebních úprav v rozsahu ohlášení. Ohlášené stavební úpravy se týkaly všech 4 objektů, které jsou předmětem dotačního řízení.
28. Z kopie protokolu o místním šetření Stavebního úřadu Všechnovice ze dne 11. 12. 2006 plyne, že předmětem šetření byly stavební úpravy, které jsou prováděny v areálu Příleského mlýna bez stavebního povolení. Bylo konstatováno, že v rámci prováděných stavebních úprav se mění vzhled stavby a půdorys stavby a že tyto stavby lze provádět pouze na stavební povolení. Součástí spisu je též ručně psaný popis změn, ke kterým došlo během stavby, který ale není datován ani nikým podepsán a není zřejmé, zda se jedná o přílohu protokolu o místním šetření, ačkoli žalovaný toto v napadeném rozhodnutí uvádí.
29. Ve spise je založen také další protokol o místním šetření Stavebního úřadu Všechnovice, patrně ze dne 27. 4. 2007. Jedná o kopii ručně psaného dokumentu, jejíž obsah je špatně čitelný (některé pasáže nejdou přečíst vůbec), a tudíž z ní není možné vyvozovat bližší závěry.
30. Z rozhodnutí Stavebního úřadu Všechnovice ze dne 19. 1. 2007, č. j. 412-3/06/51/Lu vyplývá, že stavební úřad povolil změnu užívání části stavby bývalé pekárny na provozní zařízení restaurace s kuchyní.
31. Z rozhodnutí Stavebního úřadu Všechnovice ze dne 10. 5. 2007, č. j. 435-3/06/51/Lu vyplývá, že stavební úřad povolil stavbu „stavební úpravy objektů pro ubytování a rekreaci v areálu mlýna Přílesí“. Stavební povolení se ve vztahu k dotačnímu řízení týká pouze objektů sodovkárny, vrátnice a pekárny. Sodovkárna bude upravena na ubytovnu pro turisty se společenskou místností a skaldem cyklopotřeb. Vrátnice bude upravena na ubytovnu pro turisty a stodola bude upravena na rekreačně relaxační prostory s grilem a skaldem zahradního nábytku a zahradnických potřeb.
32. Z výše uvedených dokumentů Stavebního úřadu Všechnovice žalovaný v napadeném rozhodnutí dovozuje, že práce na objektu byly prováděny na základě ohlášení již od roku 2002 a zároveň, že tyto práce byly v takovém rozsahu, že vyžadovaly stavební povolení. Dle žalovaného tedy jednoznačně z těchto dokumentů vyplývá, že rekonstrukce objektů byly prokazatelně zahájeny před podáním žádosti o poskytnutí dotace, jako i před rozhodnutím výboru poskytovatele dotace a přede dnem zahájení prací dle stavebního deníku. Z dokumentu změny, ke kterým došlo během stavby, který žalovaný považuje za přílohu protokolu o místním šetření ze dne 11. 12. 2006, žalovaný dovozuje, že byly v 2. NP objektu pekárna vybudovány 4 pokoje, u nichž jsou zároveň konstatovány změny dveří a sanitárního zařízení. Z popisu změn je dle žalovaného zřejmé, že úpravy prostor 2. NP pekárny byly k datu 11. 12. 2006 dokončené nebo před dokončením.
33. Součástí správního spisu jsou též zprávy o výchozí revizi el. instalace budovy vrátnice a sodovkárny a též zpráva o dílčí výchozí revizi el. instalace v areálu Příleského mlýna. V revizních zprávách je uveden výčet kontrolovaných místností v rámci jednotlivých

objektů. Ve zprávě o dílčí výchozí revizi el. instalace ze dne 21. 6. 2009 zpracované revizním technikem K. T. je navíc uvedeno, že se zpráva týká objektu pekárny přebudované na ubytovací zařízení se zázemím. V popisu revidované instalace je uvedeno, že se jedná o instalaci prostor sloužících k ubytování hostů se salonky s všestranným využitím. Ve zprávě o výchozí revizi el. instalace objektu sodovkárny ze dne 15. 5. 2009 zpracované stejným revizním technikem se v popisu revidované instalace uvádí, že se jedná o budovu bývalé sodovkárny přestavěné tak, aby mohla být využita jiným způsobem. Dle žalovaného tyto zprávy o elektro revizi potvrzují zjištění uvedené v protokolu o místním šetření ze dne 11. 12. 2006. Ke dni sepsání zpráv má tedy žalovaný za to, že se jednalo o již zrekonstruované prostory, které bylo možné po provedené revizi provozovat.

34. Součástí spisu je dále smlouva o dílo ze dne 29. 1. 2009 uzavřená žalobkyní jako objednatelem na realizaci díla „Rekonstrukce areálu Příleského Mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury“, včetně 4 dodatků. Ve spise se také nachází položkový rozpis prací k jednotlivým objektům, kde se u objektu pekárny mimo jiné uvádí - zastřešení krytinou jednoduchá taška. Součástí jsou též soupisy realizovaných prací (položkový rozpis), a to k objektu sodovkárny a vrátnice.
35. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k střešní krytině objektu pekárny uvedl, že v položkovém rozpisu prací je uvedena jako střešní krytina jednoduchá taška, jako obdobně v projektové dokumentaci ze srpna 2008 je uvedena střecha sedlová s krytinou keramickou taškovou. Žalovaný nicméně došel k závěru, že minimálně střecha pekárny byla po rekonstrukci přede dnem uzavření smlouvy o poskytnutí dotace. To dovozuje ze snímků pozemkových map a z leteckých map dostupných na www.seznam.cz, ze kterých má za prokázané, že se střecha pekárny v průběhu let 2002 – 2006 změnila.
36. Součástí spisu je tedy také několik fotografií leteckých snímků areálu z internetového prohlížeče Google.com (1 snímek) a z Mapy.cz (3 snímky), které ovšem nejsou datovány. Pouze u jednoho snímku je ručně dopsán údaj 2002-2003. Ve spise je také založeno pět snímků získaných z katastru nemovitostí, kdy pouze u jednoho je uvedené datum 4. 4. 2012. Žalovaný rovněž na podkladě těchto snímků vyvrátil námitku žalobkyně, že střecha byla vyměněna pouze u objektu sodovkárny, když ze snímků je patrné, že všechny objekty, které měly být rekonstruovány z dotace, mají červenou taškovou krytinu, s výjimkou sodovkárny, která má střechu šedivou, plechovou. Svůj závěr žalovaný dokládá také projektovou dokumentací z roku 2007, dle které má sodovkárna krytinu z vlnitého plechu a vrátnice střechu z tesařsky vázaného dřevěného krovu s krytinou z betonových tašek.
37. K odvolací námitce nevymezení rozsahu prací, které byly provedeny, kterou žalovanému vytкнуł v posledním rozhodnutí také zdejší soud, žalovaný uvedl, že rozsah provedených prací není pro posouzení postupu žalobkyně rozhodující. Úkolem žalovaného bylo posoudit, zda byla splněna podmínka pro zahájení prací a zda se tedy jednalo o počáteční investici žalobkyně.
38. Podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v rozhodném znění, neoprávněným použitím peněžních prostředků podle odstavce 1 je jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená zákonem, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušeny podmínky, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.

39. Podle § 22 odst. 13 zákona č. 250/2000 Sb. při správě odvodů podle odstavců 7 a 9 se postupuje podle zákona upravujícího správu daní.
40. Podle § 92 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“), správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.
41. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.
42. Podstatou nyní projednávaného sporu je to, zda žalobkyně porušila podmínku jí stanovenou smlouvou o poskytnutí dotace ze dne 12. 6. 2009 spočívající v užití finančních prostředků získaných formou veřejné podpory na počáteční investici. Za situace, kdy již v žádosti o dotaci žalobkyně uváděla, že už částečně započala s rekonstrukcí areálu, čímž de facto říká, že některé rekonstrukční práce byly ke dni podání žádosti o dotaci již provedeny, nelze obecně uzavřít, že veškeré provedené práce jsou porušením podmínky smlouvy o poskytnutí dotace. Pro řádné posouzení nastolené otázky bylo tedy nutné si zcela konkrétně vymezit, které z rekonstrukčních prací byly ke dni podání žádosti, resp. ke dni rozhodnutí výboru poskytovatele dotace, již provedeny a které nikoli. Veřejná podpora byla totiž z logiky věci poskytnuta toliko na rekonstrukční práce spadající do druhé skupiny prací (tj. práce provedené po rozhodnutí výboru poskytovatele dotace) a je tedy zřejmé, že pouze zahájení fyzické realizace těchto prací před rozhodnutím výboru poskytovatele dotace, může představovat porušení podmínky smlouvy o poskytnutí dotace. Řečeno jinak, pokud žalobkyně zahrнула do žádosti o poskytnutí dotace také práce, které ke dni rozhodnutí výboru poskytovatele dotace byly již fakticky realizovány, porušila tímto jednáním podmínku jí stanovenou smlouvou o poskytnutí dotace. Provádění dokazování je přitom svěřeno správci daně, jehož povinností je zjistit co nejúplněji skutkový stav (§ 92 odst. 2 daňového řádu). Bylo tedy úkolem správce daně, potažmo žalovaného, zjistit co nejúplněji rozsah provedených prací před rozhodnutím výboru poskytovatele dotace a na základě takto zjištěného skutkového stavu následně vyvodit odpovídající závěry.
43. Žalovaný své závěry o porušení podmínky stanovené smlouvou nicméně opřel mimo jiné o revizní zprávy elektroinstalací, ze kterých dovozuje, že objekty podléhající revizi byly v době revize způsobilé k užívání, a tedy že byly již zrekonstruovány. Soud předně nemá proti užití těchto revizních zpráv k důkazu žádné výhrady. Jako důkazního prostředku lze užít všech podkladů, které byly zákonným způsobem získány a lze jimi zjistit skutečný stav věci (§ 93 odst. 1 daňového řádu). Žalovaný tedy nebyl omezen, jak namítá žalobkyně, v užití těchto důkazních prostředků. Zjištění žalovaného získaná z takto provedených důkazů nicméně musí odpovídat informacím v nich obsažených. Závěry, ke kterým žalovaný v rámci daňového řízení dospěl a které vyjádřil v důvodech svého rozhodnutí, tedy musí mít logickou oporu v provedených důkazech. V tom žalovaný pochybil, když poznatky žalovaného zjištěné z těchto důkazních prostředků neodpovídají jejich obsahu. Z revizních zpráv elektroinstalací plyne pouze to, že elektroinstalace byly provedeny a v rámci jejich provádění byly kontrolovány jednotlivé místnosti v objektech. Z revizních zpráv samo o sobě nevyplývají žádné skutečnosti o

stavu jednotlivých místností ke dni provádění revize. Pokud žalovaný závěr o zrekonstruovaných místnostech vyvozoval také v souvislosti s dokumenty stavebního úřadu, byl i tento postup žalovaného chybný. Listiny stavebního úřadu jsou všechny datovány z doby před podáním žádosti o poskytnutí dotace a potvrzují původní tvrzení žalobkyně, že rekonstrukční práce na objektu byly započaty před podáním žádosti o poskytnutí dotace. Stejná skutečnost ostatně plyne také z protokolu o místním šetření ze dne 11. 12. 2006, kde se uvádí, že probíhají stavební úpravy, při kterých se mění vzhled stavby a půdorys. Jediná listina, která zachycuje skutečný stav provedených prací, je listina s názvem změny, ke kterým došlo během stavby, kterou žalovaný považuje za přílohu protokolu o místním šetření. Soud se s tímto závěrem žalovaného neztotožňuje. Jedná se o ručně psaný dokument, který není datován, ani nikým podepsán a neplyne z něj rovněž ani to, že by snad měl být přílohou protokolu o místním šetření (ani v samotném protokole není zmínka o jakékoli příloze). Nelze z něj tedy jednoznačně dovodit, že změny stavby v něm zachycené byly provedeny k datu provedení místního šetření, případně k jakémukoli jinému datu. Z těchto provedených důkazů tedy nelze jednoznačně dovodit rozsah provedených prací před rozhodnutím výboru poskytovatele dotace, který by bylo možné následně porovnat s rozsahem prací, na které žalobkyně zažádala o poskytnutí dotace, a které jsou vymezeny v žádosti o dotaci a jejích přílohách (zejména ve studii proveditelnosti). Okruh skutečností, které v řízení měl žalovaný zjišťovat, tedy nebyl zjištěn v dostačujícím rozsahu a skutková zjištění žalovaného jsou proto neúplná. Soud z tohoto důvodu shledal námitku žalobkyně týkající se revizních zpráv elektroinstalace jako důvodnou.

44. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu týkající se střechy sodovkárny soud uvádí, že žalovaný ve svém rozhodnutí nerozporuje závěry žalobkyně, že střecha sodovkárny je z hliníkové krytiny, když z projektu stavby z března 2007 dovozuje, že střecha má krytinu z vlnitého plechu. K odvolací námitce žalobkyně, že střecha byla vyměněna pouze u sodovkárny z důvodu havarijního stavu, nicméně žalovaný na podkladě leteckých snímků areálů založených ve spise uzavřel, že s výjimkou sodovkárny mají všechny objekty, které měly být rekonstruovány z dotace, střechu z červené taškové krytiny. Ani tento závěr žalovaného nemůže obstát. Předně v napadeném rozhodnutí absentuje jakákoli úvaha žalovaného, ze které by bylo patrné, že rekonstrukce střech jednotlivých objektů měly být hrazeny z dotace. Žalovaný pouze konstatuje, že objekty, které měly být rekonstruovány z dotace, mají červenou taškovou krytinu, s výjimkou objektu sodovkárny, který má střechu šedivou, plechovou. Svůj závěr žalovaný dovozuje z leteckých snímků areálu, které jsou založeny ve spise a které ovšem rovněž nejsou datovány. Nelze z nich tedy vyvodit závěr, kdy došlo ke změně střešních krytin, jestli tato změna byla provedena před rozhodnutím výboru poskytovatele dotace a také, v důsledku absentujícího vymezení rozsahu prací, které měly být hrazeny z dotace, zda tyto práce žalobkyně zahrnula do žádosti o poskytnutí dotace. Na základě takto zjištěného neúplného skutkového stavu nemohl žalovaný učinit jednoznačný závěr o porušení povinnosti žalobkyně. Soud proto i tuto námitku shledal důvodnou.
45. K námitkám týkajícím se expertního posudku Ing. J. G. se soud předně neztotožňuje s tezí žalobkyně, že nelze k důkazu použít fotografie volně dostupné na internetu. Soud opakovaně uvádí, že rozsah podkladů, které lze použít jako důkazní prostředky v daňovém řízení, vymezuje § 93 odst. 1 daňového řádu. V zásadě je možné použít všech důkazních prostředků, které umožní buď zjištění, nebo ověření skutečností rozhodných pro správné stanovení daňové povinnosti, přičemž jediné omezení spočívá v tom, že podklady užitá v

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

daňovém řízení jako důkazní prostředky nesmějí být získány nezákonným způsobem. Také fotografie volně dostupné na internetu tedy mohou sloužit jako důkazní prostředek v daňovém řízení. Soudu nicméně není zřejmé, z jakých webových fotografií expertní posudek vycházel. Samotný posudek žádné fotografie neobsahuje, a přestože je ve spise založeno dvanáct černobílých fotografií (příloha č. 1, nazvané „Územní rozhodnutí a povinná grafická příloha“), nejsou tyto fotografie nijak popsány, číslovány ani datovány a není u nich uveden žádný údaj. Žalovaný přesto v napadeném rozhodnutí na základě expertního posudku seznal, že se jedná o kompletně zrekonstruovaný areál (str. 11 a 13 napadeného rozhodnutí). Argument žalovaného, že již o tento důkaz své závěry neopírá je lichý. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že expertní posudek není opatřen znaleckým razítkem a tudíž jej žalovaný nepovažuje za znalecký posudek a považuje jej pouze za podpůrný důkaz, nicméně žalovaný z tohoto důkazního prostředku vyvodil určitá skutková zjištění a současně hodnotil váhu tohoto důkazního prostředku, čímž fakticky tento důkaz provedl. Současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že ve vztahu k nyní projednávané věci posudek vyslovuje toliko domněnku kompletně zrekonstruovaného areálu, kterou zároveň doporučuje prověřit šetřením na místě. K místnímu šetření dle spisu ovšem nedošlo. Soud musí navíc přisvědčit i opětovné námitce žalobkyně, že z obsahu spisu není zřejmé, kdo je Ing. G. a z jaké pozice posudek zpracovala. S touto odvolací námitkou se žalovaný v napadeném rozhodnutí opomněl vypořádat, čímž založil nepřezkoumatelnost této části rozhodnutí.

46. Jako důvodnou shledal soud také námitku žalobkyně ohledně neposkytnutí podkladů, na jejímž základě bylo rozhodnutí vydáno. Z obsahu spisu plyne, že žalobkyně využila svého zákonného práva nahlížet do spisu naposledy dne 4. 11. 2019. Žalovaný po tomto datu doplnil dokazování o další důkazní materiál, zejména o stěžejní dokumenty stavebního úřadu, na jejichž základě, resp. na základě poznatků z těchto důkazních prostředků, následně vystavěl své rozhodnutí. Povinností žalovaného, který v odvolacím řízení provedl dokazování, nicméně bylo dle § 115 odst. 2 daňového řádu seznámit žalobkyni před vydáním rozhodnutí nejen s výčtem důkazů, které prokazovala jednotlivá skutková zjištění žalovaného, ale současně též s hodnocením těchto důkazů. Skutečnost, že žalovaný provedl v rámci odvolacího řízení dokazování, na něj totiž klade „*analogické požadavky jako na povinnost správce daně prvního stupně seznámit daňový subjekt s výsledkem kontrolního zjištění, včetně hodnocení dosud zjištěných důkazů, a předložit mu je k vyjádření dle § 88 odst. 2 daňového řádu. Stejně tak musí odvolací orgán respektovat obecná pravidla dokazování v § 92 daňového řádu a dbát o jejich naplnění. Jinak řečeno, odvolací orgán musí vytvořit a poskytnout stejný procesní prostor pro dialog s daňovým subjektem, jaký by byl povinen poskytnout správce daně prvního stupně*“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 1 Afs 438/2017-52). Tím, že žalovaný svou povinností dle § 115 odst. 2 daňového řádu nerespektoval a odepřel žalobkyni právo na adekvátní procesní obranu, zatížil své rozhodnutí procesní vadou, která atakuje zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tedy samotné stanovení daně.
47. V otázce existence nejasností v průběhu vyhodnocování žádosti o dotaci a případné výzvy k upřesnění a doplnění skutečností se soud ztotožňuje s názorem žalovaného. V souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu je „*správce daně oprávněn prověřovat skutečnosti, k nimž došlo v průběhu realizace dotací podpořeného projektu, a to i skutečnosti, jež nastaly před vyplacením finančních prostředků*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 – 36, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014 – 43). Skutečnost, že poskytovatel

dotace neměl při vyhodnocování žádosti o poskytnutí dotaci žádné pochybnosti o správnosti údajů v ní uvedených, tedy nevylučuje možnost daňových orgánů zpětně zkoumat, zda byly splněny podmínky pro vyplacení dotace. Soud proto tuto námitku považuje za nedůvodnou. Nedůvodná je též námitka absence projektové dokumentace ze srpna 2008 ve správním spise, když tento důkazní prostředek je ve spise obsažen a žalobkyně se s ním prokazatelně mohla seznámit nejen v rámci nahlížení do spisu dne 4. 11. 2019, ale rovněž v rámci nahlížení dne 11. 7. 2016, které proběhlo k výzvě žalované k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, ve které byla projektová dokumentace výslovně zmíněna.

48. Vzhledem k procesní situaci se soud již nezabýval zbylou námitkou, tedy zda bylo dosaženo smyslu a účelu dotace a o jak významná pochybení se jednalo.
49. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. zrušil, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise a současně pro porušení § 115 odst. 2 daňového řádu, které je podstatným porušením ustanovení o odvolacím řízení, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. V dalším řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), žalovaný odstraní výše vytýkané nedostatky. Zejména v souladu s § 92 odst. 2 daňového řádu zjistí co nejúplněji skutkový stav tím, že vymezí rozsah rekonstrukčních prací, které byly ke dni rozhodnutí výboru poskytovatele dotace již provedeny a které nikoli. Předtím se ovšem zaměří na otázku, zda již uplynula či neuplynula lhůta pro stanovení daně.
50. Úspěšné žalobkyni v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), a to za převzetí a přípravu zastoupení a podání žaloby ve výši 2 x 3 100 Kč (celkem 6 200 Kč). Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. To vše navýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tj. 1 428 Kč, neboť zástupce žalobkyně je plátcem uvedené daně. K náhradě nákladů řízení náleží i náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celková odměna za zastupování a náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 28. července 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

